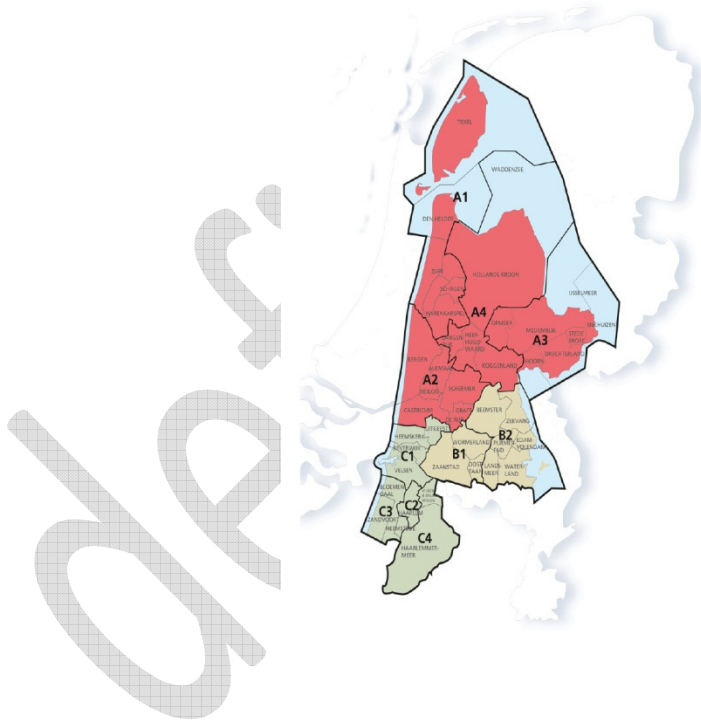

Samen aan zet voor een veiliger Noord-Holland

Integraal meerjarenbeleidsplan veiligheid
2015 – 2018

**Gemeenten, Openbaar Ministerie en Politie
Eenheid Noord-Holland**

Werkgroep Integrale Samenwerking NH | 95% conceptversie, 25 november 2014

Colofon

Integraal meerjarenbeleidsplan veiligheid eenheid Noord-Holland

Geschreven in opdracht van de regioburgemeester en de hoofdofficier van justitie onder regie van de Werkgroep Integrale Samenwerking (WIS) bestaande uit:

gemeenten van de eenheid Noord-Holland
Openbaar Ministerie arrondissementsparket Noord-Holland
politie-eenheid Noord-Holland
adviseur regioburgemeester

Contact:

Roel van der Wal
Adviseur regioburgemeester
Roel.van.der.wal@kennemerland.politie.nl

Bestuurlijke samenvatting

Samenwerken aan veiligheid

Integrale samenwerking tussen gemeenten, Openbaar Ministerie en politie heeft geleid tot het eerste integrale meerjarenbeleidplan sinds de komst van de Nationale Politie. Het gedeelde belang voor een veilig Noord Holland wordt hiermee versterkt met behulp van een leidraad voor gemeentegrenzen overschrijdende problematiek. Vanuit iedere organisatie is het besef dat gezamenlijke inspanning leidt tot een effectievere aanpak van problematiek in de eenheid Noord Holland.

Het proces om te komen tot vijf probleemgebieden toont de wijze van integraliteit aan. Naast de bestudering van alle gemeentelijke integrale veiligheidsplannen zijn er vanuit elke organisaties adviseurs en experts gevraagd input te leveren. Dit heeft geleid tot een selectie van een vijftal probleemgebieden die extra aandacht verdienen.

Dit betreffen de volgende thema's:

- High Impact Crimes
- Geweld
- OGGZ problematiek
- Jeugd
- Ondernijning

Ten behoeve van de integraliteit van de aanpak van deze thema's worden uitvoeringsplannen gemaakt die concrete actiepunten bevatten. Deze bestrijken een periode van 4 jaar, gelijk aan de periode van de lokale integrale veiligheidsplannen.

Strategische uitgangspunten

Ter uitvoering van deze plannen worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- 1) De focus ligt op geprioriteerde veiligheidsthema's, die probleemgericht worden aangepakt
- 2) Aanpak vindt plaats door de keten, via een combinatie van diverse maatregelen
- 3) Mensen worden gestimuleerd actief deel te nemen in de zorg voor veiligheid
- 4) Ruimte voor maatwerk op lokaal niveau

Voortgang en monitoren

De uitvoering wordt belegd bij een ambtelijke integrale werkgroep. Zij monitoren de voortgang op de uitvoering en rapporteren naar de lokale driehoeken, voorzittersoverleg, regionaal bestuurlijk overleg en de regionale driehoek. De deelnemers van het voorzittersoverleg coördineren op bestuurlijk en strategisch niveau en koppelen dit terug naar de lokale driehoeken en alle burgemeester in het regionaal bestuurlijk overleg politie (RBOP).

Voorwoord

Veiligheid is een belangrijke voorwaarde voor een goed leven. Veiligheid komt niet vanzelf. Een veilige buurt, dorp of stad ontstaat alleen als we er samen aan werken. Dit is niet alleen een taak van politie, justitie en bestuur, maar ook van ouders, burens, ondernemers en andere partners. De keten is zo sterk als de zwakste schakel. Daarom vragen we iedereen zich sterk te maken voor een veilig Noord- Holland.

Samen gaan we veiligheidsvraagstukken oplossen. In de eerste plaats omdat vraagstukken van onveiligheid en criminaliteit zich niet aan gemeentegrenzen houden. En waar dat wel het geval is, lijken de problemen van de ene gemeente vaak sterk op die van een ander. Kortom, we moeten toe naar een bovenlokale aanpak van problemen als die grensoverschrijdend zijn en naar een bovenlokale prioritering als de problemen breed worden ervaren. Kort gezegd: Wat lokaal kan, doen we lokaal en wat regionaal beter kan, pakken we regionaal samen op.

Samenwerken levert bovendien meer op dan wanneer organisaties afzonderlijk aan de slag gaan. Als collectief kunnen we effectiever optreden dan wanneer een ieder op eigen kracht de onveiligheid aanpakt. De politie Noord-Holland kan op de nieuwe schaal slagvaardiger optreden en bij (onverwachte) pieken in werkdruk flexibeler inzet regelen. Wie samenwerkt, kan strategisch kiezen welke partner in een bepaalde situatie het meest effectief kan optreden: een gemeente, politie, OM, of misschien wel een private organisatie. Partners kunnen elkaar aanvullen, van elkaar leren en hoeven het wiel niet steeds zelf opnieuw uit te vinden.

Zoals u weet houd ik ook van een pragmatische en flexibele aanpak. Daarmee bereiken we de gewenste doelen binnen de gestelde tijd. Hiervoor zullen de benodigde experts uit uw gemeente, politie, OM en partners de komende jaren hard aan gaan werken. Daar ben ik van overtuigd. Aan de slag!

Mr B.B.Schneiders,

Burgemeester van Haarlem en regioburgemeester van de politie eenheid N-H

Inhoudsopgave

1	Inleiding	6
2	Strategische uitgangspunten	9
3	Prioriteiten voor de eenheid	11
3.1	<i>High Impact Crimes</i>	12
3.1.1	Inleiding	12
3.1.2	Ambitie	12
3.1.3	Aanpak	13
3.2	<i>Geweld</i>	14
3.2.1	Inleiding	14
3.2.2	Ambitie	14
3.2.3	Aanpak	14
3.3	<i>OGGZ-problematiek</i>	16
3.3.1	Inleiding	16
3.3.2	Ambitie	16
3.3.3	Aanpak	16
3.4	<i>Jeugd</i>	18
3.4.1	Inleiding	18
3.4.2	Ambitie	18
3.4.3	Aanpak	19
3.5	<i>Ondermijning</i>	20
3.5.1	Inleiding	20
3.5.2	Aanpak	20
3.5.2.1	Algemeen	20
3.5.2.2	Drugscriminaliteit (specifiek grootschalige hennepteelt)	21
3.5.2.3	(Woon)fraude en witwassen van crimineel verkregen geld en vermogen	21
3.5.2.4	Mensenhandel (seksuele uitbuiting en arbeidsuitbuiting)	21
3.5.2.5	Criminaliteit door leden van OMG's	22
3.5.2.6	Regionale handhavingsknelpunten	22
3.6	<i>Aanpak van overige landelijke doelstellingen en thema's</i>	23
3.6.1	Cybercrime	23
3.6.2	Kinderporno	23
3.6.3	Andere opvallende problemen in het veiligheidsbeeld in Noord-Holland	23
4	Realisatie, sturing en verantwoording	25
	Bijlage 1: Overzicht van de lokale prioriteiten	26
	Bijlage 2: Geografisch overzicht van de eenheid	27
	Bijlage 3: Sterkteverdeling van de politie	28
	Bijlage 4: Relevante (onderdelen van) wetteksten Politiewet 2012	29
	Bijlage 5: Bronnen	32

1. Inleiding

In de periode 2010–2013 nam het aantal misdrijven en meldingen van overlast en criminaliteit in de Eenheid Noord-Holland af.¹ Ook bleek uit de Veiligheidsmonitor 2013 dat het veiligheidsgevoel van mensen is verbeterd. Dit is een mooie steun in de rug voor de integrale werkwijze die in de eenheid² steeds meer vorm krijgt. Het is tevens een stimulans voor de gerichte en gezamenlijke inzet op de aanpak van de meest ingrijpende veiligheidsproblemen.

Veiligheid is een opdracht voor ons allemaal. Veiligheid is een gezamenlijke verantwoordelijkheid, met voor iedereen een eigen rol en taak. Mensen die in de eenheid Noord-Holland wonen, werken en recreëren kunnen zelf veel doen om hun buurt en omgeving veiliger te maken, maar moeten daarbij wel kunnen rekenen op een betrouwbare overheid. Een overheid bestaande uit gemeenten, Openbaar Ministerie en politie die waar nodig hulp bieden bij het oplossen van veiligheidsproblemen.

Omdat veiligheid niet begint of stopt bij gemeente of eenheidsgrenzen, valt veel winst te behalen met een evenwichtige gezamenlijke aanpak voor de hele eenheid en waar het kan samen op te trekken met andere eenheden als Amsterdam en Den Haag. Samenwerking is daarbij een voorwaarde om de beschikbare capaciteit, financiële en andere middelen goed en slim te benutten. Voor de periode 2015–2018 geldt daarom de uitdaging om eerder, intensiever en beter met elkaar samen te werken aan veiligheid. In tijdelijke of langdurige constructieve verbanden met de gemeenten, het Openbaar Ministerie, de politie en tal van andere organisaties. Én met de mensen die in dit gebied wonen, werken en recreëren. Een belangrijke voorwaarde voor dat succes is dat alle partijen elkaar – als partners in veiligheid – goed kunnen bereiken, verstaan en vertrouwen. Of dat lukt, hangt af van ieders wil en bereidheid om zich daarvoor in te zetten en steeds weer de samenwerking en afstemming te zoeken.

Het beleidsplan dat voor u ligt, is een belangrijk document om deze samenwerking verder te consolideren. De Politiewet 2012 bepaalt dat de burgemeesters en de hoofdofficier van justitie minimaal een keer in de vier jaar een beleidsplan vaststellen voor de politie-eenheid die in hun gebied zijn taak uitvoert.³ Met dit Integraal meerjarenbeleidsplan veiligheid van de eenheid Noord-Holland geven de 38 gemeenten,⁴ het Openbaar Ministerie én de politie in de eenheid hier samen uitvoering aan.

Proces totstandkoming prioriteiten eenheid

Informatie vormt de basis om te bepalen welke problemen er zijn binnen de eenheid; waar en wanneer komen ze het meest voor en wie daarbij betrokken zijn (type daders en slachtoffers). Het

¹ Jaarverslag Eenheid Noord-Holland 2013.

² Met de eenheid wordt niet alleen de politie bedoeld, maar ook de gemeenten en het Openbaar Ministerie binnen het gebied van de eenheid Noord-Holland. Voor de opbouw van de politie-eenheid, zie bijlage 3.

³ Artikel 39 lid 1 Politiewet 2012.

⁴ In de periode 2015-2018 zal het aantal gemeenten verminderen. Vanaf 2015 omvat het gebied van de eenheid Noord-Holland nog 36 gemeenten, Alkmaar, Graft-De Rijp en Schermer fuseren per 1 januari van dat jaar. De gemeenten Zeevang en Edam-Volendam willen in 2016 samengaan.

gedetailleerde Regionale Veiligheidsbeeld⁵ dat de politie voor de eenheid heeft opgesteld, is op dit vlak een goed fundament voor inzichten en besluitvorming. In hoofdstuk 5 leest u dat ook dit Integrale meerjarenbeleidsplan veiligheid tot stand is gekomen in samenwerking met de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie. Ter voorbereiding op deze werkwijze zijn voor de inventarisatie, kwalitatieve weging en beoordeling⁶ experts en adviseurs van de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie bevroegd. Dit is gedaan via een 'Group Consulting Room'⁷ en individuele schriftelijke en mondelinge consultaties. Deze bevraging vormde de basis de basis voor uitkomsten en voorstellen. De experts en adviseurs hebben voor deze consultaties, naast het eerder genoemde Regionale veiligheidsbeeld, rekening gehouden met:

Lokale prioriteiten als vertrekpunt

Gemeenten voeren de regie op de lokale integrale veiligheid. Daarom zijn de gemeentelijke Integrale veiligheidsplannen (IVP's) en de daarin opgenomen lokale prioriteiten als vertrekpunt genomen voor dit beleidsplan voor de eenheid.⁸ In de bijlage treft u een overzicht van de lokale prioriteiten.

Landelijke doelstellingen en thema's

Naast de prioriteiten uit de gemeentelijke IVP's zijn ook de landelijke doelstellingen die de minister van Veiligheid en Justitie opstelt voor de politie⁹ relevant voor dit Meerjarenbeleidsplan. Ze zijn opgenomen in de Strategische Veiligheidsagenda 2015–2018,¹⁰ omdat ze bijvoorbeeld grensoverschrijdend of landelijk een probleem zijn en voor kwaliteitsverbetering een gemeenschappelijke aanpak nodig is. Maar het kan ook zijn dat voor genoemde problematiek de benodigde expertise, technische middelen of innovatieve aanpakken uitsluitend op nationaal niveau beschikbaar zijn.

Trends

Veiligheidspartners in de eenheid hebben te maken met (algemene) maatschappelijke, politieke, economische en sociale ontwikkelingen en trends die van invloed zijn op de samenleving en veiligheid (o.a. digitalisering, vorming van een informatie-, netwerk- en participatiemaatschappij). Voor een positief resultaat op de veiligheid is het van belang hier rekening mee te houden in de integrale aanpak van veiligheidsproblemen.

Karakter gebied

Om succesvol te zijn in de aanpak van de geprioriteerde thema's is het zaak rekening te houden met het kenmerken van het gebied. Dat bepaalt in sterke mate welke veiligheidsproblemen hier voorkomen. Variatie is het belangrijkste gebiedskenmerk van de eenheid. Er is afwisseling in

⁵ Regionaal veiligheidsbeeld Noord-Holland 2010-2013.

⁶ De voorlopige lijst van alle veiligheidsproblemen op de diverse niveaus (lokaal, eenheid en landelijk) is opgenomen in de bijlage Werkdocumenten bij dit beleidsplan. In de loop van het proces van totstandkoming en besluitvorming wordt e.e.a. verwerkt in een overzicht van lokale prioriteiten per gemeente.

⁷ Bijeenkomst met 22 beleidsvoorbereiders van gemeenten, PIV Zaanstreek Waterland, PIV Kennemerland, OM, politie en het Programmabureau Integrale Veiligheid.

⁸ Bij aanvang van het planproces in het voorjaar van 2014 hadden nog niet alle betrokken gemeenten een IVP, o.a. in verband met de coalitievorming in de pas gekozen gemeenteraden.

⁹ Op basis van art 18 lid 1 Politiewet stelt de minister elke vier jaar landelijke beleidsdoelstellingen vast voor de politie. Op basis van art 20 lid 1 bepaalt de minister vervolgens voor alle regionale eenheden een verwachte bijdrage aan de realisatie van de landelijke beleidsdoelstellingen. Het (meerjaren)beleidsplan voor de eenheid moet deze doelstellingen voor de eenheid 'in acht nemen' (art 39 lid 1).

¹⁰ Strategische Veiligheidsagenda 2015 – 2018, (concept)

landschap, inrichting en bevolkingssamenstelling, maar ook in bestuurlijke organisatie én in de veiligheidssituatie. Het gebied heeft een oppervlakte van ongeveer 5.600 km² en daar leven anderhalf miljoen mensen. In de zomermaanden zijn dat er – zeker bij mooi weer – al snel tienduizenden meer; vanwege de toeristische aantrekkingskracht van het gebied en de aanwezigheid van de (wereld)luchthaven Schiphol. Veiligheidsproblemen in de eenheid hangen onder meer samen met de mix van landelijke en stedelijke gebieden en gemeenten. Zowel (rand)stedelijke als ‘landelijke’ criminaliteit en overlast komt hier voor. De impact van typisch ‘stadse’ problemen als overvallen en straatroven is hier net zo groot als een probleem van het ‘platteland’, denk aan arbeidsuitbuiting in de agrarische sector.

Rekening houdend met het Regionaal veiligheidsbeeld, de maatschappelijke trends en het karakter van het gebied hebben de deskundigen aan de hand van de volgende criteria beoordeeld of een thema voor eenheidsbrede prioritering in aanmerking komt:

- het veiligheidsprobleem is gemeente overstijgend,
- het veiligheidsprobleem brengt significante veiligheidsrisico's met zich mee voor de hele eenheid, en/of
- het veiligheidsprobleem heeft grote impact op slachtoffers en de samenleving, en/of
- er is sprake van nieuwe wetgeving die invloed heeft op het veiligheidsprobleem.

De achterliggende gedachte is dat een krachtenbundeling op eenheidsniveau de aanpak effectiever maakt. Het gaat om veiligheidsproblemen die zó belangrijk zijn, dat op lokaal (driehoeksoverleggen¹¹) en op eenheidsniveau er bereidheid is om (extra) capaciteit, middelen en expertise in te zetten (cq vrij te maken) voor de aanpak ervan. Het uitgangspunt daarbij is overigens dat voldoende capaciteit beschikbaar blijft voor de aanpak van eventuele andere (lokaal geprioriteerde) veiligheidsproblemen en voor normale ‘going concern’-activiteiten voor de veiligheid. Activiteiten binnen ‘going concern’ betreft werk waar geen of slechts incidenteel extra capaciteit voor noodzakelijk is.

Leeswijzer

Dit beleidsdocument is bedoeld voor een bestuurlijke en ambtelijke lezersgroep: burgemeesters, gemeenteraadsleden, officieren van justitie en parketleiding van het Openbaar Ministerie, eenheidsleiding en management van de politie en beleidsvoorbereiders openbare orde en veiligheid van de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie.

In hoofdstuk 1 wordt het proces toegelicht hoe men is gekomen tot gezamenlijke prioriteiten op eenheidsniveau. In hoofdstuk 2 worden de strategische uitgangspunten beschreven die richting geven aan het veilig(er) maken van de eenheid. In hoofdstuk 3 is inzichtelijk gemaakt welke veiligheidsthema's voor de periode 2015-2018 als prioriteit zijn benoemd. Per thema wordt een korte beschrijving gegeven van het veiligheidsbeeld, de probleemdefinitie, ambitie en aanpak. In hoofdstuk 4 staat beschreven hoe sturing wordt gegeven om de gestelde ambities te realiseren. Daarbij geldt: lokaal gezag blijft leidend. In de bijlagen is een beschrijving van de eenheid, de verdeling van de beschikbare politiesterkte (conform bepaling in de Politiewet¹²) en een overzicht van de lokale prioriteiten opgenomen.

¹¹ In de driehoeken geven gemeente(n), Openbaar Ministerie en politie samen sturing aan de veiligheidsaanpak.

¹² Opname in dit beleidsplan van de sterkteverdeling binnen de eenheid gebeurt eveneens op grond van artikel 39 lid 1 en artikel 38a lid 1 (Politiewet 2012). De sterkteverdeling over de verschillende eenheden wordt door de minister bepaald, op basis van artikel 36 lid 1 van diezelfde wet.

2. Strategische uitgangspunten

Om de eenheid Noord-Holland in deze beleidsperiode veilig(er) te maken en te houden, worden vier strategische uitgangspunten gehanteerd, te weten:

1. behoud focus
2. werk in samenhang
3. werk samen met de burger
4. houd ruimte voor maatwerk

Deze uitgangspunten zijn leidend voor de manier waarop de veiligheidsaanpak voor de eenheid als geheel in deze beleidsperiode wordt uitgevoerd. Ze krijgen verder vorm in de integrale aanpak van de geprioriteerde veiligheidsproblemen en in de middelen die daarvoor worden ingezet.

De focus ligt op geprioriteerde veiligheidsthema's, die probleemgericht worden aangepakt

Met de schaarse capaciteit en middelen wil de eenheid een zo groot mogelijk effect bereiken op veiligheid. De aanpak is daarom gericht op de belangrijkste veiligheidsproblemen. Niet elke gemeente heeft daarmee te maken, maar het zijn wel de problemen die door ernst of omvang de meeste impact hebben. De geprioriteerde problemen leggen een groot beslag op capaciteit en hebben grote gevolgen voor de leefbaarheid en veiligheidssituatie in de eenheid. Wetenschappelijk onderzoek¹³ toont aan dat de oorzaak van een groot deel van de overlast wordt veroorzaakt door slechts een klein deel van de veiligheidsproblemen. Met een gezamenlijke aanpak, gericht op juist dit deel van de problemen, kan daarom een groot effect op de veiligheid worden bereikt.

Aanpak vindt plaats door de keten, via een combinatie van diverse soorten maatregelen

In de aanpak van veiligheidsproblemen zoekt de eenheid steeds naar een goede balans tussen preventie, pro-actie en repressie. Het meest effectief is een combinatie van deze drie methodieken. Dat dwingt de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie en alle andere organisaties die werken aan veiligheid om intensief samen te werken. Voorafgaand wordt een gedegen informatieanalyse gemaakt en wordt gezocht naar een optimale mix voor de aanpak.

In de eenheid Noord-Holland spelen het RIEC¹⁴, de platformen integrale veiligheid, de Veiligheidshuizen, Burgernet, het Regionaal Platform Criminaliteitsbeheersing en het Programmabureau Integrale Veiligheid Noord-Holland Noord een belangrijke rol in de ontwikkeling en uitvoering van integrale veiligheid. Deze samenwerkingsverbanden dragen bij aan een efficiënte ketensamenwerking. De komende beleidsperiode wordt onderzocht in hoeverre capaciteit- en efficiencywinst geboekt kan worden als deze partijen nauwer samenwerken. In hoofdstuk 4 wordt de sturing op integrale veiligheid in de eenheid Noord Holland nader toegelicht.

De eenheid stimuleert mensen in dit gebied om actief deel te nemen in de zorg voor veiligheid

Mensen die in het gebied van de eenheid wonen, werken en recreëren worden gestimuleerd om bij te dragen aan de veiligheid in hun eigen buurt en omgeving. De gemeenten, het Openbaar Ministerie

¹³ P. Versteegh e.a., 'The best of three worlds. Effectiever politiewerk door een probleemgerichte aanpak van hot crimes, hot spots, hot shots en hot groups.', Apeldoorn: Politieacademie en Politie Haaglanden 2011.

¹⁴ Regionaal Informatie en Expertisecentrum voor de aanpak van georganiseerde criminaliteit.

en de politie in de eenheid Noord-Holland beschouwen veiligheid als een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Burgerparticipatie kan net die waardevolle extra ogen, oren, handen en voeten in de veiligheidsaanpak leveren. Een actieve bijdrage en goede samenwerking tussen burger en overheid zorgt ervoor dat meer veiligheidsproblemen worden voorkomen of aangepakt. Denk hierbij aan samenwerkingsverbanden als het Regionaal Platform Criminaliteitsbeheersing, het Regionaal Informatie en Expertise Centrum en Burgernet.

Ruimte voor maatwerk op lokaal niveau

Prioritering van veiligheidsthema's houdt in dat capaciteit en middelen worden vrijgemaakt voor de integrale aanpak in de eenheid. Dat gebeurt zoveel mogelijk naast de aanpak van andere (lokale) veiligheidsproblemen. De gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie leggen met dit Integraal meerjarenbeleidsplan veiligheid de belangrijkste gezamenlijke doelstellingen, hoofdlijnen en belangrijkste middelen voor de aanpak vast, maar dit laat onverlet dat er ruimte is voor de aanpak van veiligheidsproblematiek op lokaal niveau.

definitief

3. Prioriteiten voor de eenheid

De belangrijkste veiligheidsproblemen die uit de weging naar voren kwamen, zijn geclusterd binnen vijf geprioriteerde veiligheidsthema's voor 2015 – 2018:

1. **High Impact Crime**
 - a. woninginbraken
 - b. overvallen
 - c. straatroven

2. **Geweld**
 - a. geweld in de horeca en het uitgaansleven
 - b. relationeel geweld
 - c. geweld tegen mensen met een publieke taak

3. **OGGZ-problematiek**

Overlast, geweld en criminaliteit door personen die kampen met psychosociale problemen.

4. **Jeugd**
 - a. jeugdoverlast
 - b. jeugdcriminaliteit
 - c. alcohol- en drugsgebruik onder jongeren

5. **Ondermijning**

Georganiseerde criminaliteit die de werking van de maatschappelijke structuur ernstig misbruikt en verzwakt. Met in aanvang specifieke inzet op de aanpak van:

 - a. drugscriminaliteit (specifiek grootschalige hennepteelt)
 - b. fraude en witwassen van crimineel geld
 - c. mensenhandel
 - d. Outlaw Motorcycle Gangs (OMG's)

Vier van deze vijf thema's voor de eenheid (namelijk High Impact Crime, Geweld, Jeugd, Ondermijning) komen overeen met landelijke thema's in de Strategische Veiligheidsagenda.

3.1 High Impact Crimes

In Kernbeleid veiligheid, onderdeel van een Veilige woon- en leefomgeving – Objectieve veiligheid

Inleiding

De term 'High Impact Crimes' wordt als verzamelnaam gebruikt voor misdrijven die – zoals de naam al zegt – grote impact hebben op leven en welzijn van slachtoffers en hun omgeving, vooral ook op het veiligheidsgevoel van mensen. De eenheid zet specifiek in op de aanpak van woninginbraken, overvallen en straatroven vanwege de omvang van deze problematiek en het aantal misdrijven. Met name het hoge aantal woninginbraken blijft een punt van zorg. Tussen 2007 en 2014 is het aantal woninginbraken gestegen (in 2013 werden 7.061 woninginbraken gepleegd). Door deze stijgende trend is het delict woninginbraken de belangrijkste prioriteit geworden binnen de eenheid. In 2013 is besloten tot een integrale aanpak van woninginbraken op eenheidsniveau. De aanpak richt zich onder andere op het implementeren van het digitaal opkopersregister en een betere beveiliging van woningen. Met behulp van een subsidie van het ministerie van Veiligheid en Justitie is binnen de eenheid een preventie- en bewustwordingsproject gestart. Daarnaast zet de politie onder andere woninginbrakenteams in en streeft ze naar effectiever politiewerk met de werkwijze Best of Three Worlds¹⁵; een probleemgerichte aanpak van *hot crimes, hot spots, hot shots* en *hot groups*. Dat deze aanpak zijn vruchten lijkt af te werpen blijkt uit de cijfers. Medio 2014 is een daling te zien van 13% van het aantal woninginbraken ten opzichte van 2013. De ambitie is hoog en daarom wordt ook in de jaren 2015-2018 ingezet op het terugdringen van woninginbraken.

Het aantal overvallen en straatroven is de afgelopen jaren gedaald. Zo is na een piek in 2011 in 2013 een historisch laag aantal overvallen (126) gepleegd in de eenheid. Hierdoor ligt het aantal overvallen in 2013 ver onder het gemiddelde van de afgelopen jaren (173 overvallen over de afgelopen vijf jaar). Het aantal straatroven in de eenheid in 2013 ligt op 353, dit is een daling van 8% ten opzichte van 2012. Ook deze veiligheidsdelicten (met name overvallen) zijn de afgelopen jaren eenheidsbreed aangepakt. De komende jaren wordt dit voortgezet.

Ambitie

1. De gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie in de eenheid Noord-Holland spannen zich maximaal in om respectievelijk het aantal woninginbraken met 26,5% te verminderen, het aantal straatroven met 41% en aantal overvallen met 38,9% te verminderen (in 2018, ten opzichte van meetjaar 2011).
2. De politie en het Openbaar Ministerie streven naar een ophelderingspercentage van 14% voor woninginbraken, 33% voor straatroven en 50% voor overvallen in de periode 2015 tot en met 2018.

¹⁵ P. Versteegh e.a., 'The best of three worlds. Effectiever politiewerk door een probleemgerichte aanpak van hot crimes, hot spots, hot shots en hot groups.', Apeldoorn: Politieacademie en Politie Haaglanden 2011.

Overeenkomstig de gemaakte afspraken in het overleg tussen de minister van Veiligheid en Justitie, de korpschef, de voorzitter van het College van procureurs-generaal en de regioburgemeesters¹⁶ (artikel 19-overleg) heeft de eenheid op een integrale manier in een eerder stadium de ambitie bepaald voor High Impact Crimes.¹⁷

Aanpak

De integrale aanpak bestaat uit een dadergerichte aanpak, gebiedsgerichte aanpak, slachtoffergerichte aanpak en intensivering van opsporing en vervolging.

Belangrijke elementen zijn:

- Gericht verzamelen, analyseren en delen van informatie met partners over risicovolle locaties, tijdstippen en potentiële dader(groepen).
- Inwoners en ondernemers informeren en stimuleren om:
 - preventieve maatregelen te nemen (Politie Keurmerk Veilig Wonen, KVO-trajecten Winkel- en Bedrijventerreinen, Waaks, Ogen en Orenprojecten),
 - in actie te komen als zij signalen of daders van een (potentieel) misdrijf waarnemen.
- Veiligheid in de fysieke ruimte waar mogelijk vergroten door gemeenten.
- Informatie-gestuurd surveilleren (op *hot places* en *hot times*) door politie, gemeenten en woningbouwcorporaties.
- Continuering en verbreding van de pilot "Veilig Wonen" die zich richt op samenwerking tussen gemeenten en woningbouwcorporaties.
- Borging taakstelling van het preventieproject Buurtauto Stop Woninginbraken.
- Actieve rol en bijdrage van de samenwerkingspartners om het PKVW op grote(re) schaal toe (laten) te passen.
- Overige integrale maatregelen gebaseerd op basis van Best of Three Worlds.

Repressieve maatregelen zijn:

- Stimuleren van de aanhouding van verdachten op heterdaad. Onder meer door bewoners te stimuleren om signalen tijdig te melden via middelen als Burgernet.
- Stimuleren van Live View (met directe beschikbaarheid van camerabeelden in heterdaadsituaties).
- Persoonsgerichte benadering in straffen en resocialisatie van daders door OM, politie en reclassering. Om te voorkomen dat daders opnieuw in de fout gaan.
- Bestrijding van heling van gestolen spullen en afpakken van door criminaliteit verkregen vermogen (door politie en OM).

¹⁶ Artikel 19 Politiewet 2012

¹⁷ Deze High Impact Crimes maken onderdeel uit van de landelijke veiligheidsagenda 2015–2018. Deze is nog in concept en wordt eind 2014 definitief afgestemd in het artikel 19 overleg.

3.2 Geweld

In het Kernbeleid Veiligheid onderdeel van veiligheidsveld Veilige woon- en leefomgeving (Objectieve veiligheid) en veiligheidsveld Bedrijvigheid en veiligheid (Veilig uitgaan)

Inleiding

Geweld is een verbale, fysieke en/of seksuele handeling gericht tegen mens of dier en tegen de wil van het slachtoffer, met lichamelijk en/of psychisch letsel tot gevolg en waarmee de integriteit van een persoon kan worden geschonden.¹⁸ Over het geheel genomen is het aantal geregistreerde geweldsdelicten (mishandeling, bedreiging en openlijke geweldpleging) in de eenheid Noord-Holland afgenomen sinds 2010. Wel steeg het aantal geregistreerde geweldszaken dat mogelijk gerelateerd is aan de eer van man/vrouw/familie: de 389 zaken die in 2013 werden behandeld tonen een stijging van ruim tien procent ten opzichte van 2010. Ook steeg het aantal aangiften van geweld tegen mensen die werken in de publieke sector, zoals politieagenten, ambulancepersoneel, leraren, bestuurders en gemeenteambtenaren. Vanwege de grote materiële en immateriële schade bij geweld aan slachtoffers en de maatschappij verdient de aanpak ervan ook in de komende jaren prioritering.

Het geweld wordt gespecificeerd in:

- Geweld gepleegd in de **horeca en het uitgaansleven** (vaak gepleegd door jeugdige daders, waarbij misbruik van drank of drugs een rol speelt);
- Geweld gepleegd in de **relationele/huiselijke sfeer**, al dan niet eer gerelateerd;
- Geweld gericht tegen **medewerkers met een publieke taak**.

Ambitie

Het voorkomen en terugdringen van geweld door toepassing en versterking van integrale samenwerking op dit thema.

Aanpak

Afspraken maken in de strafrechtketen door het Openbaar Ministerie, en een persoonsgerichte aanpak van daders (via samenwerking in de Veiligheidshuizen); beide gericht op het voorkomen van herhaling door plegers van geweldsmisdrijven.

Geweld in horeca en uitgaansleven

- Horecatoezicht door de politie en de gemeenten (risicovolle locaties, -personen en -tijdstippen, controle op naleving van de Drank- en horecawet).
- De landelijk ontwikkelde 'best practices' uitgaansgeweld implementeren daar waar meerwaarde is aangetoond, zoals convenanten met horecaondernemers en het weren van geweldsplegers uit horeca- en uitgaansgebieden.
- Persoonsgerichte benadering in straffen en resocialisatie van daders door het Openbaar Ministerie, de politie en de reclassering, om te voorkomen dat daders opnieuw de fout in gaan.

¹⁸ Van Ham en Ferwerda, 2012. Landelijk programma aanpak geweld (bureau Beke)

Geweld in relationele/huiselijke sfeer

- Toepassing van de wettelijke meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling door gemeentelijke instanties en zorgverleners, de politie en het Openbaar Ministerie; voor eerder signaleren en optreden door hulpverleners en borging van kennis en expertise op gerelateerd geweld.
- Samenvoeging van meldpunten huiselijk geweld en kindermishandeling in Advies- en Meldpunt Huiselijk Geweld en Kindermishandeling (AMHK) door gemeenten.
- Preventieve inzet van het huisverbod.
- Persoonsgerichte benadering in straffen en resocialisatie van daders door het Openbaar Ministerie, de politie en de reclassering, om te voorkomen dat daders opnieuw de fout ingaan.

Geweld tegen medewerkers met een publieke taak

- Het doorvoeren van maatregelen uit het programma 'Veilige Publieke Taak' (VPT) bij overheidsorganisaties en het lokale bestuur, om mensen te leren omgaan met agressie en geweld in de uitoefening van hun beroep.
- Het eisen van zwaardere straffen door het Openbaar Ministerie.

definitief

3.3 OGGZ-problematiek

In Kernbeleid Veiligheid onderdeel van een Veilige woon- en leefomgeving (Sociale kwaliteit)

Inleiding

Uit de lokale en gemeentelijke gebiedsscans, uitgevoerd in de eenheid Noord-Holland, blijkt de laatste jaren een flinke toename van veiligheidsproblemen die te maken hebben met sociaal-psychische problematiek. Het gaat vaak om mensen die onder de zorg vallen van de (Openbare) Geestelijke Gezondheidszorg (OGGZ). Vaak is er sprake van een combinatie van psychische-, verslavings-, financiële en veiligheidsproblemen. Alleen al in het district Noord-Holland Noord zijn in 2013 ruim 4.600 meldingen bij de politie geregistreerd waarvan er ongeveer 1.200 zijn doorgezet naar het meldpunt van de OGGZ. In de districten Zaanstreek-Waterland en Kennemerland is het beeld vergelijkbaar. Omdat lang niet alle relevante incidenten als OGGZ-incidenten worden geregistreerd, ligt het werkelijke aantal waarschijnlijk veel hoger. Niet alleen het aantal meldingen stijgt, ook de complexiteit neemt toe. Er is sprake van ernstig verwarde en zorg mijdende personen. Hun gedrag leidt vaak tot probleemsituaties in de wijk die niet eenvoudig kunnen worden opgelost, zoals verstoring van de openbare orde door (drank- en/of drugs-) overlast, geweldsincidenten en andere vormen van criminaliteit. Deskundigen zien als oorzaak van de groei van de meldingen onder andere de opheffing van veel intramurale GGZ-plekken.

De OGGZ-problematiek is een thema dat nog niet eerder door de eenheid is geprioriteerd (in tegenstelling tot de andere vier thema's, die ook al in 2013-2014 waren geprioriteerd). De eenheid staat aan het begin van een integrale benadering van deze problematiek. De aanpak zal nog vorm moeten krijgen en de ambitie van de eenheid is dan ook voornamelijk procesmatig gericht. Daarnaast zal een aantal wijzigingen in wetgeving en beleid gaan plaatsvinden: zo ligt er een wetsvoorstel bij de Eerste Kamer om de Wet bijzondere opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen te vervangen door de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg. De nieuwe wet wil de gedwongen behandeling van mensen met psychische problemen minder ingrijpend maken. Een belangrijk verschil is dat verplichte zorg straks ook buiten een instelling opgelegd kan worden.¹⁹ Deze wijzigingen zullen gevolg hebben voor de aanpak van de OGGZ-problematiek.

Ambitie

- Het aantal meldingen OGGZ in de eenheid beperken en ontstane situaties beheersbaar houden.
- Op basis van kennisverbreding en samenwerking tussen OGGZ-instellingen, de politie, de gemeenten en het Openbaar Ministerie komen tot een gezamenlijk werkproces en een betere sluitende aanpak.

Aanpak

- De politie, de gemeenten en het Openbaar Ministerie worden getraind om kennis te verbreden inzake OGGZ.
- Een transparant werkproces waar onder andere speciale aandacht wordt gegeven aan:
 - Communicatieve afstemming;
 - Sociale calamiteiten en opschaling (maatschappelijke onrust);
 - Signaleren en in kaart brengen van probleemgevallen/incidenten en rapporteren en adviseren aan ketenpartners;
 - Eenduidig proces rechterlijke machtiging;

¹⁹ Kamerstukken II, 2009/10, 32 399, nr. 3.

- Rol gemeente/burgemeester met betrekking tot inbewaringstelling;
- Actieve deelname door de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie aan casusbesprekingen in het Veiligheidshuis.
- Uitwisseling van informatie door de gemeenten, het Openbaar Ministerie en de politie aan onder andere de GGZ, de GGD en Brijder ten behoeve van de hulpverlening.

definitief

3.4 Jeugd

In Kernbeleid Veiligheid onderdeel van Jeugd en veiligheid (Jeugdoverlast, Jeugdcriminaliteit en Jeugd, alcohol en drugs)

Inleiding

Overlast en criminaliteit door jeugd, specifiek door groepen, wordt door veel mensen ervaren als bedreigend. Het beïnvloedt het veiligheidsgevoel van mensen sterk en heeft een negatieve invloed op de wijk of buurt. Het aantal geregistreerde overlastincidenten rond jeugdigen in de eenheid daalde in de afgelopen vier jaar met maar liefst 35%.²⁰ De intensieve, gerichte en integrale aanpak van criminele, overlast gevende en hinderlijke jeugdgroepen (die prioriteit kreeg in de eenheid en de driehoeksoverleggen) kan hier aan hebben bijgedragen. In 2013 waren er in Noord-Holland 42 problematische jeugdgroepen. Op basis van de shortlistmethodiek²¹ vallen zes hiervan onder de noemer 'crimineel', zeven in de categorie 'overlastgevend' en de overige 29 groepen kregen het predicaat 'hinderlijk'. Ongeacht de daling van deze incidenten geven specialisten en gemeenten aan dat deze aanpak ook voor de beleidsperiode 2015–2018 extra aandacht verdient.

Naast de aanpak van jeugdgroepen wordt aandacht besteed aan het gebruik/misbruik door jongeren van alcohol en drugs. Niet zelden speelt dat een belangrijke rol bij het ontstaan van overlast of criminaliteit. De aanscherping van de Drank- en Horecawet stelt andere eisen aan het toezicht, dat nu bij gemeenten is neergelegd. Verschuiving van de leeftijdsgrens voor alcoholgebruik van 16 naar 18 jaar levert mogelijk nieuwe problemen op voor de openbare orde en veiligheid. Een voorbeeld is identiteitsfraude door jongeren, omdat geen alcohol meer geschonken mag worden aan bezoekers onder de 18 jaar. Daarnaast bestaat het risico dat jongeren hun heil elders zoeken en gaan drinken in 'zuipketen' en op hangplekken.

Ambitie

- Nadruk leggen op vroegtijdige signalering van problematiek en het toepassen van interventies met een pedagogisch karakter. Jongeren vanaf het eerste politiecontact continu monitoren.
- Verbinding maken tussen de strafrechtketen enerzijds en de jeugdzorgtaken van de gemeenten anderzijds. Met de decentralisatie van de jeugdzorg naar de gemeenten biedt dit kansen om zorg en straf beter met elkaar te verbinden. Door een integrale aanpak wordt de problematiek optimaal aangepakt en kan worden voorkomen dat jongeren een criminele carrière ontwikkelen.
- Verder terugdringen van het aantal criminele, overlast gevende en hinderlijke jeugdgroepen met aandacht voor de sociale media waarop (problematische) jeugdgroepen en/of jongeren zich steeds meer manifesteren. Signaleren, adviseren, rapporteren, interveniëren en opsporingsindicaties inzichtelijk maken.
- Het terugdringen van alcohol- en drugsmisbruik onder jongeren.

²⁰ Regionaal Veiligheidsbeeld Noord-Holland 2010-2013 (2014)

²¹ De shortlistmethodiek is een middel om jeugdgroepen te classificeren in hinderlijk, overlastgevend of crimineel. De methode is oorspronkelijk ontworpen door Bureau Beke en wordt gebruikt in de aanpak van problematische jeugdgroepen.

Aanpak

- De focus binnen de politieke jeugdtaak ligt op preventie en vroegsignalering, versterking van de opsporing en ZSM²²: vroegtijdig, zorgvuldig en betekenisvol interveniëren²³.
- In kaart brengen (door politie, BOA's, jongerenwerkers) waar problematische jeugdgroepen actief zijn, welke aard en omvang ze hebben en wie er deel van uitmaken.
- (Persoonsgericht) aanpakken van 'kopstukken' uit hinderlijke, overlast gevende en criminele jeugdgroepen onder regie van de gemeente. In het Veiligheidshuis wordt ingezet op slim en effectief gebruik van het wettelijk instrumentarium.
- Systeem(gezins)gerichte maatregelen om ouders ondersteuning te bieden bij de opvoeding of anderszins (in geval van multiproblematiek). Daarnaast broertjes of zusjes ondersteunen, zodat wordt voorkomen dat zij overlast veroorzaken of crimineel gedrag vertonen.
- Gebiedsgerichte maatregelen en afspraken door gemeente, politie en OM met burens, scholen, welzijnsorganisaties voor een specifieke jeugdgroep op de plek waar de overlast/criminaliteit zich voordoet (bijvoorbeeld met behulp van de integrale veiligheidsmatrix).
- Gerichte controles door gemeente en politie op naleving van de Drank- en Horecawet door jongeren, horecaondernemers en andere verkopers/verstrekkers van drank.
- Persoonsgerichte en pedagogische benadering van straffen en resocialisatie van jeugdige daders door OM, politie en reclassering. Een voorbeeld is het gebruik van nieuwe instrumenten als Prokid en Prokid+ om snel inzicht te krijgen in recidive-risico's zodat de juiste interventie (met een pedagogisch karakter) kan worden ingezet.
- In het nieuwe jeugdstelsel is het sterke en effectieve proces van zorgmeldingen bestendig. Het onderbrengen van één centraal loket voor alle zorgmeldingen bij het AMHK waarborgt de integrale doelstelling: adequaat veiligheid bieden aan kinderen in een onveilige omgeving en snel de specifieke jeugdhulp bieden die ze nodig hebben.

²² In de ZSM werken Politie, OM, Reclassering, Slachtofferhulp Nederland en de Raad voor de Kinderbescherming op zo'n *Snelle, Slimme, Selectieve, Simpele en Samenlevingsgerichte* mogelijke wijze *Samen* om een beslissing te nemen over het afdoeningstraject na aanhouding van een verdachte.

²³ Visiedocument Versterking jeugdvisie Nationale Politie 2014–2018

3.5 Ondernijning

In Kernbeleid Veiligheid onderdeel van Integriteit en veiligheid (Georganiseerde criminaliteit)

Inleiding

De prioritering van de aanpak van ondernijning, heeft te maken met de ernst en impact ervan op maatschappij en rechtstaat. Ondernijning betekent: *'Het verzwakken of misbruiken van de structuur van onze maatschappij, leidend tot aantasting van haar fundamenteen en/of van de legitimiteit van het stelsel dat haar beschermt.'* Boven- en onderwereld vermengen zich op een manier die de fundamenteen van de rechtstaat aantasten, waaronder – mede- aantasting van de integriteit van de (lokale) overheid.

Op basis van actuele vormen van ondernijning die in het Regionaal Veiligheidsbeeld²⁴ naar voren komen, is er de komende periode aandacht voor de aanpak van drugscriminaliteit, (woon)fraude, witwassen en andere vormen van financieel-economische criminaliteit, mensenhandel, Outlaw Motorcycle Gangs (OMG's) en door de stuurgroep RIEC Noord-Holland vastgestelde gebied gebonden handhavings knelpunten.

Aanpak

Algemeen

De aanpak van de meeste vormen van ondernijnende criminaliteit is vooral effectief als gebruikt wordt gemaakt van een gecombineerde en geïntegreerde inzet van bestuurlijke, strafrechtelijke, fiscale en privaatrechtelijke instrumenten. De coördinatie en ondersteuning van de aanpak van georganiseerde criminaliteit gebeurt door het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) Noord-Holland. Op basis van (informatie over) de soort delicten, daders, facilitators, slachtoffers en gebied kan inzet worden berekend. Om de gezamenlijke aanpak van ondernijning te laten slagen, is het noodzakelijk te voldoen aan een aantal randvoorwaarden. Deze randvoorwaarden zijn moeilijk 'meetbaar'. Aanvullend op deze randvoorwaarden wordt een actieplan opgesteld waarin per geprioriteerd thema concrete interventiemogelijkheden en ambities zijn benoemd.

Randvoorwaarden aanpak ondernijning:

- Doorontwikkeling van de in 2014 ingestelde Integrale Stuurploeg Ondernijning (ISO) tot een overleg dat voor alle partners een waardevolle bijdrage levert aan de sturing op de integrale aanpak;
- Overheidsbreed vergroten van kennis en bewustzijn met betrekking tot ondernijnende criminaliteit, zodat er door alle betrokkenen bij dit beleidsplan meer signalen van ondernijnende criminaliteit worden gemeld;
- Verbetering van de informatiepositie met betrekking tot verschillende vormen van ondernijning, benutten van de mogelijkheden die het RIEC-convenant biedt om kennis te delen;
- Ontwikkeling door (meer) gemeenten van een integriteitsbeleid dat verder reikt dan een integriteitsverklaring en integriteitsvoorlichting alleen. Gemeenten zouden in staat moeten zijn een intern onderzoek in te stellen en zouden daarvoor, bijvoorbeeld via een gemeenschappelijke regeling, opgeleid personeel moeten hebben.

²⁴ Regionaal Veiligheidsbeeld Noord-Holland 2010-2013

Drugscriminaliteit (specifiek grootschalige hennepsteelt)

In de eenheid zijn diverse criminele samenwerkingsverbanden bekend die zich bezighouden met de productie en/of in- en uitvoer van harddrugs, met georganiseerde hennepsteelt en –handel. De meest opvallende ontwikkeling in de afgelopen jaren is de toename van incidenten die te maken hebben met hennepsteelt en witwassen. Daarnaast vervullen growshops een spilfunctie in de illegale georganiseerde hennepsteelt. Momenteel ligt een wetsvoorstel bij de Eerste Kamer om voorbereidingshandelingen van hennepsteelt te verbieden, waardoor growshops in Nederland door gemeenten niet meer gedoogd kunnen worden.²⁵ Als dit voorstel wordt aanvaard kan een verschuiving naar de handel via internet worden verwacht, omdat al veel growshops online bestaan.

Ambitie

- Bij de integrale aanpak van hennepsteelt de nadruk leggen op de export, de afzetmarkt, de geldstromen en de facilitators (zoals pandeigenaren), omdat op deze onderdelen van het proces onvoldoende zicht is.
- Ontwikkelen en vaststellen van een regionaal hennepconvenant waarbij de bestuurlijke aanpak van illegale hennepsteelt ook in verwerkt wordt.

(Woon)fraude en witwassen van crimineel verkregen geld en vermogen

In Noord-Holland gaan witwaspraktijken onder meer via ABC-transacties, *loanback's*, gefingeerde omzet (vooral de horeca is een kwetsbare branche) of gefingeerde speelwinst. In 2013 pakten de politie en het Openbaar Ministerie ruim € 8,5 miljoen aan crimineel vermogen af van verdachten. Ruim € 2 miljoen daarvan had te maken met witwassen. In dat jaar stuitte de politie in onderzoeken naar financiële 'facilitators' geregeld op witwasactiviteiten via stichtingen en vastgoedconstructies. Voor toekomstige witwaspraktijken is de verwachting dat ze vooral zullen plaatsvinden met vastgoedconstructies en zogenaamde *new payment methods* (zoals Bitcoin en Prepaid Debit Cards). Tot slot is er ook nog woonfraude. Dit is een vorm van fraude die door diverse veiligheidspartners wordt gesignaleerd, en die (mogelijk) een omvangrijk probleem is waar nog onvoldoende zicht op is. Het risico op ondermijning bij woonfraude is groot; bij woonfraude wordt misbruik gemaakt van de Basisregistratie persoonsgegevens (BRP). Met 'correcte' inschrijvingen worden onterecht toeslagen en uitkeringen aangevraagd. Fraude en witwassen zijn vaak onderdeel van andere criminaliteitsvormen; een financieel-economische aanpak blijkt hier vaak effectief te zijn.

Ambitie

- Op eenheidsniveau uitvoering geven aan de aanpak van woonfraude.
- (Meer) Afpakken van crimineel vermogen en bezit door het Openbaar Ministerie en de politie, onder andere via ontneming en conservatoire beslaglegging.

Mensenhandel (seksuele uitbuiting en arbeidsuitbuiting)

In 2013 was een grote handhavingsactie gepland bij de prostitutieramen op de Achterdam in Alkmaar. De Achterdam is een zogenoemde hotspot van seksuele uitbuiting (mensenhandel). De recente sluiting van prostitutieramen in Alkmaar - en op andere plaatsen in Nederland- leidt naar verwachting tot verplaatsing van het prostitutieaanbod. Waarschijnlijk naar het illegale circuit, onder andere naar de illegale hotelescort en thuisprostitutie. De hotel-escortservices zijn in de regio Noord-Holland al langer een probleem, vooral in het gebied rondom de luchthaven Schiphol. Er is ook een verschuiving zichtbaar richting andere branches als dekmantel, zoals de horeca en de beautybranche (bijvoorbeeld massagesalons). Een andere vorm van mensenhandel is arbeidsuitbuiting. Dit komt ook

²⁵ Kamerstukken II 2010/11, 32 842, nr. 2.

in de meer landelijke gebieden binnen de eenheid voor. Zo werden in 2013 in ruim 700 registraties indicaties gevonden van mogelijke arbeidsuitbuiting in diverse branches: onder andere huishoudelijk werk, folderverspreiding, werk in de agrarische sector en in de bouw. Bemiddelingsbureaus in arbeid en huisvesting hebben daarin mogelijk een spilfunctie.

Ambitie

- Op eenheidsniveau uitvoering geven aan de voorgestelde maatregelen naar aanleiding van de criminaliteitsbeeldanalyse (CBA) arbeidsuitbuiting onder regie van de adviescommissie arbeidsuitbuiting, waaronder het uitvoeren van fysieke controles op risicoadressen.
- In lijn met de CBA arbeidsuitbuiting een CBA onvergonde prostitutie opstellen om meer zicht te krijgen op deze problematiek en aanvullend maatregelen voorstellen waaraan uitvoering gegeven kan worden op eenheidsniveau.

Criminaliteit door leden van OMG's

Op 1 juli 2014 waren er in de eenheid tien OMG's (waaronder bekende clubs als Hells Angels, Satudah, No Surrender en Bandidos) en enkele supportclubs bekend. De leden zijn betrokken bij onder andere georganiseerde hennepsteelt, overvallen en geweldsmisdrijven (zoals mishandelingen en steekpartijen). Verwevenheid van criminele activiteiten met de bovenwereld wordt voornamelijk zichtbaar via beveiligingsbedrijven en horeca. Landelijk laat het aantal *OMG-chapters* een sterke groei zien. Dat lijkt gepaard te gaan met een toenemende wisseling van leden tussen de verschillende *chapters*. Deze ontwikkelingen brengen spanningen met zich mee die hebben geresulteerd in een aantal geweldsincidenten. Naast het risico op ondermijning, zijn er dus ook risico's op verstoringen van de openbare orde.

Ambitie

- Ontwikkelen en vaststellen van een plan van aanpak voor de eenheid waarin de bestuurlijke mogelijkheden uiteengezet worden.
- Onderzoek doen naar de afzonderlijk leden en hun relaties en naar de verwevenheid van de OMG's met horecagelegenheden, beveiligingsbedrijven, vechtsportevenementen en woonwagenkampen.

Regionale handhavingsknelpunten

Locaties waar problemen zich concentreren, zijn door de integrale stuurgroep RIEC Noord-Holland als handhavingsknelpunt aangewezen. Dit biedt, op basis van het RIEC-convenant, meer mogelijkheden voor een op maat gesneden, integrale aanpak. De haven van IJmuiden (project Fabricius) is een voorbeeld waarin dit succesvol wordt toegepast. Voor 2014 zijn elf handhavingsknelpunten benoemd, bijvoorbeeld de Beverwijkse Bazaar. Indien daar aanleiding voor is, kunnen gedurende het hele jaar nieuwe handhavingsknelpunten worden vastgesteld.

3.6 Aanpak van overige landelijke doelstellingen en thema's

Er blijven twee thema's over waarvoor de minister doelstellingen formuleerde voor de aanpak: cybercrime en kinderporno. Deze twee thema's zijn niet benoemd tot prioriteit. Dat wil niet zeggen dat de problemen helemaal niet voorkomen in de eenheid. En ook niet dat er geen aandacht aan wordt besteed. Binnen de politieorganisatie houden hierin gespecialiseerde onderdelen zich bezig met de aanpak van deze thema's. Deze aanpak wordt voor een belangrijk deel landelijk ondersteund met specialistische kennis op dit gebied. Lokaal en in de eenheden zijn expertise en technische middelen voor de aanpak beperkt.

Cybercrime

Volgens cijfers van het CBS (2013) wordt één op de acht Nederlanders slachtoffer van Cybercrime. Cybercrime (in enge zin: hacking, DDoS-aanvallen, phishing) groeit ook in Noord-Holland in omvang. Naar verwachting nemen aantal slachtoffers, schadebedrag en de gelegenheden voor het plegen van cybercrime de komende jaren toe. Naast cybercrime 'in enge zin' is er in de eenheid ook aandacht voor gedigitaliseerde criminaliteit. OM, politie en Marktplaats hebben samen een Landelijk Meldpunt Internetoplichting (LMIO) opgericht, dat bijdraagt aan de aanpak van gedigitaliseerde oplichting en fraude.

Kinderporno

Kinderporno vormt een bedreiging voor de maatschappelijke orde vanwege de enorme impact. Dit heeft te maken met de seksuele aard van dit delict in combinatie met de geraffineerde verspreidingsmogelijkheden via internet. Het gaat om afbeeldingen of video's van minderjarigen, met een seksueel karakter. In de eenheid worden onderzoeken gedaan om producenten, verspreiders en afnemers van kinderporno op te sporen. In 2013 leverde dat 26 dossiers op voor het OM. In tachtig procent van de gevallen ging het om het bezit van kinderporno. Bij de overige verdachten ging het om het verspreiden of produceren van kinderporno, of het misbruik van minderjarigen. Vanuit de landelijke doelstellingen in de Veiligheidsagenda wordt ingezet op:

- Veilig stellen van slachtoffers bij acuut misbruik;
- Persoonsgerichte aanpak van daders ter voorkoming van herhaling, daders in besloten netwerken en in risicovolle beroepen en posities;
- Opsporing van downloadzaken;
- Herijking van strafbaarstelling.

Andere opvallende problemen in het veiligheidsbeeld in Noord-Holland

Uit de weging en beoordeling van veiligheidsproblemen op basis van het veiligheidsbeeld kwamen vier problemen (jihadreizigers, milieucriminaliteit, fietsdiefstal en vormen van maatschappelijke onrust) naar voren die om verschillende redenen opvallen. Ze zijn niet beoordeeld als prioriteit. Maar de ernst en actualiteit ervan of de sterke mate waarin ze (lokaal) beslag leggen op de politiecapaciteit vragen om oplettenheid en aandacht voor de ontwikkelingen. Met name het veiligheidsprobleem van jihadreizigers lijkt steeds actueler te worden en vraagt om alertheid op alle niveaus.

- **Jihadreizigers en maatschappelijke onrust** – In de Nederlandse samenleving is er sprake van radicaliserende jongeren met sympathie voor de strijd die in het Midden-Oosten en met name Syrië gaande is. De spanningen op het internationale strijdtoneel leiden ook in Nederland tot maatschappelijke onrust. Denk aan jihadistisch vlagvertoon in het publieke domein, rechts-extremistische tegenreacties en spanningen tussen geloofsgroepen. Ten tijden van het opstellen van dit Meerjarenbeleidsplan 2015-2018 zijn de (potentiële) uitreizigers een zeer urgent en actueel veiligheidsprobleem, waardoor het lastig is in te schatten hoe dit zich verder ontwikkelt. Er zal in ieder geval toenemende landelijke sturing zijn, samenwerking (onder andere met de AVID en NCTB) en ontwikkeling van instrumentaria (ook in Europees verband). Radicalisering en maatschappelijke onrust is niet als beleidsmatige prioriteit benoemd. Gezien de verwachte inzet is het van belang aandacht te besteden aan interventies die inmiddels geïdentificeerd zijn. In het algemeen zal tussen de diverse partners frequente en goede informatie-uitwisseling over radicaliserende jongeren en (potentiële) uitreizigers moeten plaatsvinden. Daarnaast worden aangrijpingspunten gezocht in bestuurlijke en strafrechtelijke maatregelen ook om maatschappelijke onrust tegen te gaan.
- **Milieucriminaliteit** – Dit is een probleem dat in de eenheid sterk samenhangt met omgevingskenmerken. Illegale afvalstromen, grond- en bodemverontreiniging, gebruik van asbest en import van of handel in illegaal vuurwerk komen voor. Het is een ernstige vorm van ondermijnende criminaliteit, met nadelig effect voor de volksgezondheid, leefomgeving, economisch verkeer en gezag van de overheid. De aanpak van omvangrijke milieucriminaliteit vindt plaats vanuit de landelijke milieukamer.
- **Fietsdiefstal** – Het is één van de meest voorkomende problemen in de eenheid. Lokaal legt de aanpak ervan flink beslag op de politiecapaciteit. In de afgelopen jaren nam het aantal diefstallen af, maar in 2013 was weer sprake van een stijging. De hotspots liggen rondom stations, in stads- en dorpscentra en rond evenemententerreinen. Naar schatting gaat het om circa tien procent van alle aangiften op jaarbasis.
- **Vormen van maatschappelijke onrust** – ‘Lichte ontvlambaarheid’ en mediabeïnvloeding van mensen zijn ook herkenbaar in de eenheid. Ze kunnen serieuze veiligheidsrisico’s met zich meebrengen. Preventie en/of aanpak hangen vooral samen met voldoende bewustzijn van mogelijke risicovolle factoren en alertheid. Maatschappelijke onrust ontstaat ook vaak in verband met zedendelicten. Zowel bij openbaarmaking van een zedenzaak of bij terugkering van een delinquent in de omgeving kan leiden tot maatschappelijke onrust, wat gepaard gaat met een forse capaciteitsinzet. Hierop is de aanbeveling geuit om als veiligheidspartners meer op elkaar ingespeeld te raken en meer samenhang te creëren in de communicatie naar de samenleving.

De aanpak van deze problemen is deels onderdeel van ‘going concern’-activiteiten of mogelijk een (incidentele) lokale prioriteit. Keuzes voor aanpak worden in principe gemaakt in de driehoeksoverleggen.

4. Realisatie, sturing en verantwoording

Realisatie en evaluatie

Voor de realisatie van het integraal meerjarenbeleidsplan veiligheid wordt per prioriteit een uitvoeringsplan gemaakt, waarin de aanpak en de inzet van mensen en middelen verder wordt uitgewerkt. De structuur en producten zijn nog in ontwikkeling en zullen in het begin van de beleidsperiode 2015-2018 verder vorm krijgen. Om verantwoording mogelijk te maken zal in de uitvoeringsplannen extra aandacht worden besteed aan hoe en wanneer wordt geëvalueerd.

Het is van belang om binnen de geprioriteerde thema's zoveel mogelijk informatiegestuurd te evalueren op de ambities en de doelstellingen. Voor sommige thema's is dat gemakkelijker dan voor anderen. Zo kunnen woninginbraken op getalsmatig niveau door de politie worden gemeten. Voor een effectieve aanpak van OGGZ-problematiek wordt dit al lastiger, want wanneer is de aanpak effectief? Daarom zal in de uitvoeringsplannen dieper worden ingegaan op meetmethodes om vast te stellen of doelstellingen gehaald zijn of niet. Pas dan kan aan het eind van de beleidsperiode worden vastgesteld of de uitvoering van het beleid effectief is geweest op de veiligheid in de eenheid.

Sturing

Sturing op de uitvoering van dit meerjarenbeleidsplan vindt plaats op diverse niveaus:

- in de lokale driehoeksoverleggen wordt de aanpak van zowel lokale prioriteiten als geprioriteerde thema's voor de eenheid bepaald. Hierin wordt gezocht naar een balans tussen lokale en eenheidsbrede prioriteiten.
- De voorzitters van de driehoeksoverleggen stemmen met de regioburgemeester, de hoofdofficier van justitie en de politiechef van de eenheid de voortgang op de uitvoeringsplannen van dit meerjarenbeleidsplan af.
- In het driehoeksoverleg op eenheidsniveau (met daarin de regioburgemeester, de hoofdofficier van Justitie en de politiechef van de eenheid) wordt de voortgang van dit meerjarenbeleidsplan bewaakt.
- Om verantwoording mogelijk te maken zal in de uitvoeringsplannen onder coördinatie van een ambtelijk samenwerkingsverband extra aandacht worden besteed aan hoe en wanneer wordt geëvalueerd.

Verantwoording

De aanpak en de realisatie van de beleidsdoelstellingen uit dit meerjarenbeleidsplan worden bewaakt en verantwoord in:

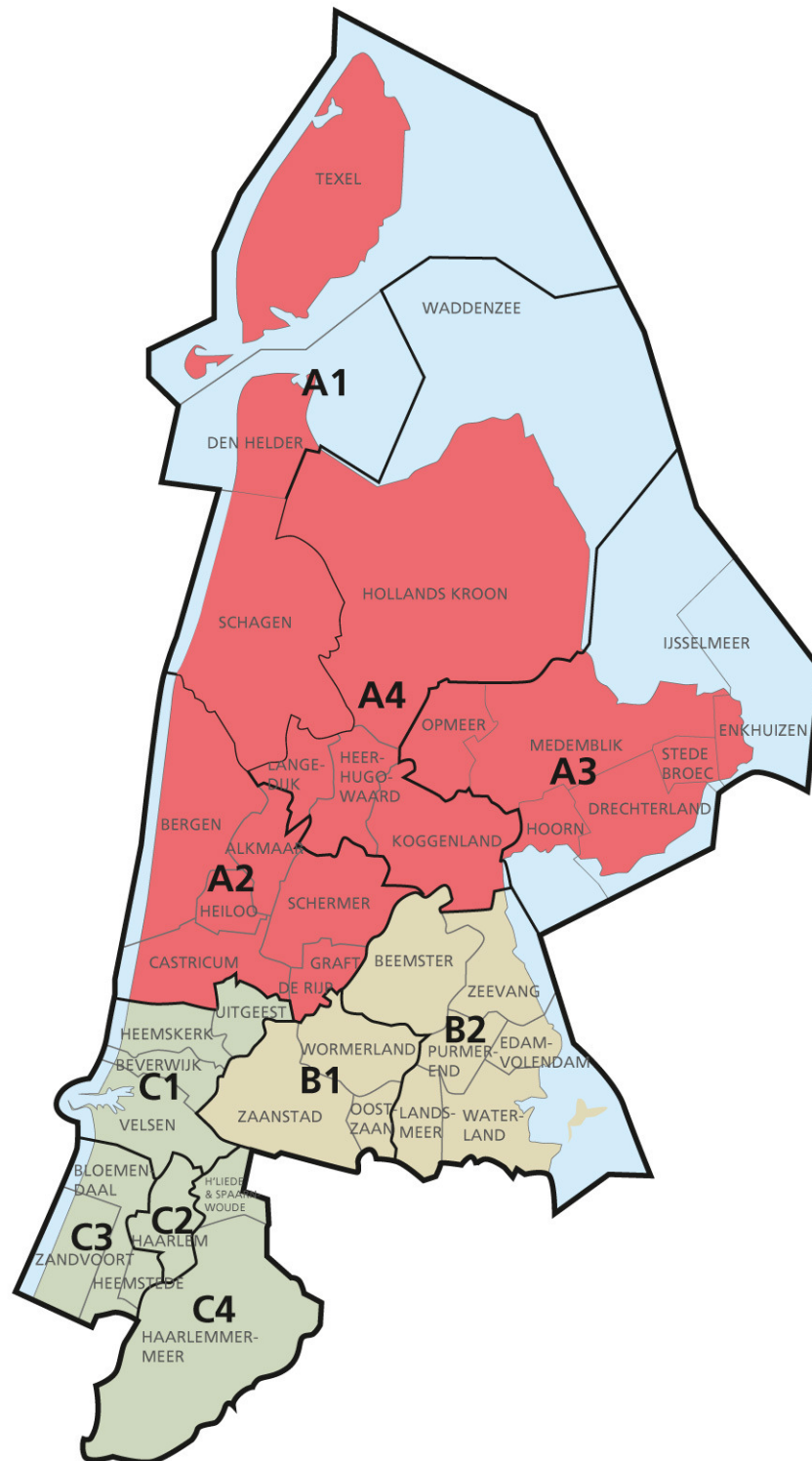
- het Regionaal beleidsoverleg politie²⁶ over eenheidsbrede doelstellingen op:
 - de geprioriteerde veiligheidsthema's;
 - de thema's uit de landelijke Strategische Veiligheidsagenda.De regioburgemeester rapporteert hierover in een jaarverslag.
- Het artikel 19-overleg met betrekking tot de thema's en doelstellingen uit de landelijke Strategische Veiligheidsagenda.

²⁶ O.g.v. artikel 41a Politiewet 2012 kunnen de burgemeesters in de eenheid, de hoofdofficier van justitie en de chef eenheid van de politie overleg voeren over het beleid en de taakuitvoering van de politie. In de eenheid Noord-Holland wordt dit overleg het Regionaal beleidsoverleg politie genoemd.

Bijlage 1: Overzicht van de lokale prioriteiten

prioriteiten 2015-2018 (indeling volgens Kernbeleid Veiligheid	Veilige Woon en leefomgeving				Bedrijvigheid en veiligheid			Jeugd en veiligheid			Fysieke Veiligheid			Integriteit en veiligheid				
	Prioriteit criminaliteit	Prioriteit Kwaliteit Woonomgeving	Prioriteit (Huishoudelijk) geweld	Prioriteit Drogoverlast/Toezicht	Prioriteit Bedrijventerreinen en winkelgebieden	Prioriteit horeca/ evenementen	Prioriteit algemeen	Prioriteit Jeugdoverlast en criminaliteit	Prioriteit drugs en alcohol	Prioriteit veilig in en om school	Prioriteit Verkeersveiligheid	Prioriteit Brandveiligheid	Prioriteit Crisisbeheersing	Prioriteit Externe veiligheid	Prioriteit Georganiseerde criminaliteit	Prioriteit Integriteit	Prioriteit Discriminatie	Prioriteit Radicalisering
Alkmaar																		
Beemster																		
Bergen																		
Beverwijk																		
Bloemendaal																		
Castricum																		
Den Helder																		
Drechterland																		
Edam-Volendam																		
Enkhuzen																		
Graft-De Rijp	zie	alkmaar																
Haarlem																		
Haarlemm'liede																		
Haarlemmermeer																		
Heemskerk																		
Heemstede																		
Heerhugowaard																		
Heiloo																		
Hollands Kroon																		
Hoorn																		
Koggenland																		
Landsmeer																		
Langedijk																		
Medemblik																		
Oostzaan																		
Opmeer																		
Purmerend																		
Schagen																		
Schermer	zie	alkmaar																
Stede Broec																		
Texel																		
Uitgeest																		
Velsen																		
Waterland																		
Wormerland																		
Zaanstad																		
Zandvoort																		
Zeevang																		
Totaal																		
Politie																		
OM																		

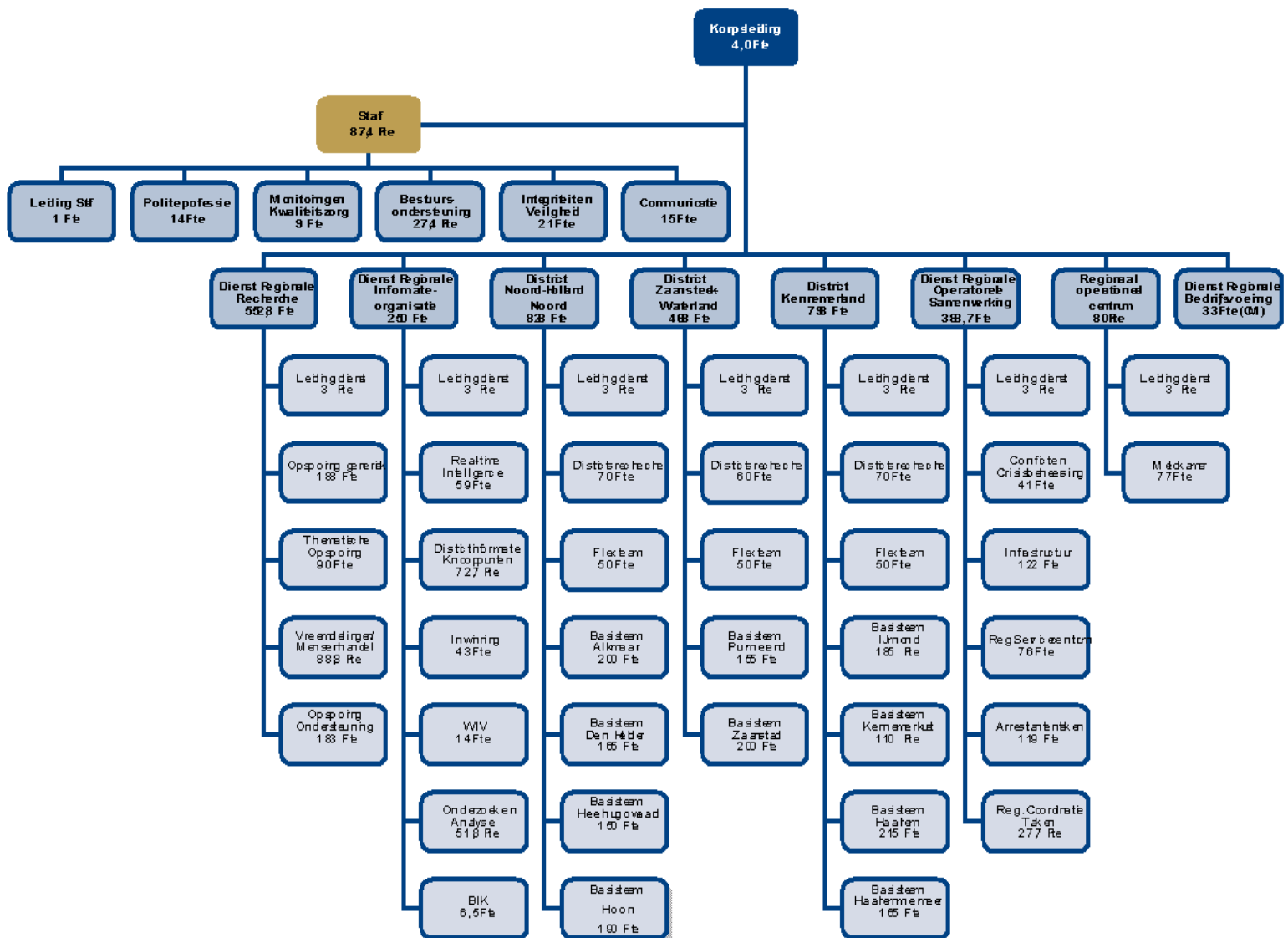
Bijlage 2: Geografisch overzicht van de eenheid

Bijlage 3: Sterkte- en wijkagentenverdeling van de politie

Wettelijk maakt ook de sterkte- en wijkagentenverdeling van de politie onderdeel uit van het Regionaal Beleidsplan. De sterkteverdeling van de politie is in het inrichtingsplan van de politie eenheid NH opgenomen.

Sterkteverdeling eenheid NH

Lokale politiezorg

De robuuste basisteams zijn het fundament van de politie en zijn onder normale omstandigheden in staat zelfstandig de werkzaamheden binnen hun werkgebied uit te voeren. Wanneer sprake is van problemen die naar aard of omvang de reguliere mogelijkheden van een basisteam overstijgen, kan een beroep worden gedaan op het districtelijke flexteam. Het flexteam biedt tijdelijke ondersteuning aan het basisteam of de districtsrecherche. Het flexteam wordt probleemgericht ingezet op zowel

handhavings- als opsporingstaken en draait ook mee in de noodhulp (“prio 1 voor iedereen”). Op deze manier kan de politie flexibel en slagvaardig inspelen op (acute) veiligheidsproblemen.

Het gezag over de politie is belegd bij de burgemeester als het gaat om de openbare orde en bij de Officier van Justitie als het gaat om de strafrechtelijke handhaving. Dit geldt zowel voor de inzet van de robuuste basisteams als de districtsrecherche en de flexteams. Over de inzet van de basisteams worden, mede op basis van de prioriteiten uit de lokale veiligheidsplannen, afspraken gemaakt in het lokale driehoeksoverleg en in overleggen tussen de teamchef en burgemeester.

Verdeling wijkagenten

Het aantal (senior)wijkagenten per basisteam is conform het eerder vastgestelde inrichtingsplan van de politie gebaseerd op een gemiddelde norm van 1 op 5.000 inwoners per regionale eenheid. Het feitelijke aantal wijkagenten per basisteam kan variëren in relatie tot mate van probleemcumulatie. Ten behoeve van een kwaliteitsimpuls binnen handhaving en wijkgericht werken wordt 20% van de functie wijkagenten ingericht op HBO-werk- en denkniveau en beschikt ieder basisteam over een of meer wijkagenten experts.

District	Basisteam	Wijkagent Sr Formatie	Wijkagent Expert Formatie
Kennemerland	Haarlem	24	6
	Haarlemmermeer	24	6
	Kennemer Kust	10	3
	IJmond	25	6
Totaal District Kennemerland		83	21
Noord-Holland Noord	Alkmaar	30	8
	Den Helder	21	5
	Heerhugowaard	24	6
	Hoorn	29	7
	Totaal District Noord Holland Noord		104
Zaanstreek-Waterland	Purmerend	24	6
	Zaanstad	27	7
	Totaal District Zaanstreek-Waterland		51

Bijlage 4: Relevante (onderdelen van) wetteksten Politiewet 2012

Artikel 18

1. Onze Minister stelt, gehoord het College van procureurs-generaal en de regioburgemeesters, ten minste eenmaal in de vier jaar de landelijke beleidsdoelstellingen vast ten aanzien van de taakuitvoering van de politie.

Artikel 19

1. Onze Minister voert, in aanwezigheid van de korpschef, ten minste viermaal per jaar overleg met de regioburgemeesters of een afvaardiging van de regioburgemeesters en de voorzitter van het College van procureurs-generaal over de taakuitvoering door en het beheer ten aanzien van de politie.

Artikel 20

1. Onze Minister stelt, gehoord het College van procureurs-generaal en de regioburgemeesters, met inachtneming van de omstandigheden van de betrokken eenheid, ten minste eenmaal in de vier jaar voor iedere regionale en landelijke eenheid de doelstellingen vast ter verwezenlijking van de landelijke beleidsdoelstellingen, bedoeld in artikel 18, eerste lid. Alvorens een regioburgemeester de gezamenlijke zienswijze van de burgemeesters van de gemeenten in het gebied waarin de regionale eenheid de politietaak uitvoert geeft, hoort hij deze burgemeesters over de doelen die de gemeenten op het terrein van de veiligheid nastreven.

2. Indien daarvoor bijzondere redenen zijn, kunnen de doelstellingen voor een regionale of landelijke eenheid tussentijds worden gewijzigd of aangevuld.

Artikel 36

1. Onze Minister verdeelt de sterkte en middelen over de onderdelen van de politie, bedoeld in artikel 25, eerste lid.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over deze verdeling.

Artikel 37

1. Onze Minister stelt jaarlijks een beheersplan en een jaarverslag vast voor de politie.

2. Het beheersplan bevat in ieder geval de indeling van de eenheden als bedoeld in artikel 25, eerste lid, in districten en basisteams.

3. De burgemeesters van de gemeenten in het gebied waarin de regionale eenheid zijn politietaak uitvoert en de hoofdofficier van justitie worden door de korpschef gehoord over de indeling van de regionale eenheid en de omvang van de onderdelen ervan.

4. Het jaarverslag omvat een omschrijving van de door de regionale en landelijke eenheden gerealiseerde activiteiten ter verwezenlijking van de landelijke beleidsdoelstellingen, bedoeld in artikel 18.

Artikel 38a

1. Er is ten minste één wijkagent werkzaam per 5.000 inwoners.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regels gegeven.

Artikel 38b

1. De gemeenteraad stelt ten minste eenmaal in de vier jaar de doelen vast die de gemeente op het terrein van de veiligheid nastreeft door de handhaving van de openbare orde en de hulpverlening door de politie.
2. Voorafgaand aan de vaststelling van het beleidsplan, bedoeld in artikel 39, eerste lid, hoort de burgemeester van een gemeente in het gebied waarin de regionale eenheid de politietaak uitvoert, de gemeenteraad van die gemeente over het ontwerpbeleidsplan.

Artikel 39

1. De burgemeesters van de gemeenten in het gebied waarin de regionale eenheid de politietaak uitvoert en de hoofdofficier van justitie, stellen ten minste eenmaal in de vier jaar, met inachtneming van de doelstellingen, bedoeld in artikel 20, eerste lid, het beleidsplan en jaarlijks het jaarverslag voor de regionale eenheid vast. Het beleidsplan omvat in ieder geval de verdeling van de beschikbare politiesterke waaronder de beschikbare wijkagenten, bedoeld in artikel 38a, eerste lid, over de onderdelen van de regionale eenheid, rekening houdend met het belang van een goede vervulling van de politietaak in alle betrokken gemeenten en de doelen, bedoeld in artikel 38b, eerste lid.

definitief

Bijlage 5: Bronnen

Geraadpleegde documenten

- Alle ingebrachte gemeentelijke LIVP's
- Regionaal Veiligheidsbeeld Noord-Holland 2010-2013 (2014)
- Veiligheidsagenda artikel 19-overleg 2015-2018 (conceptversie 20-3-2014)
- Beleidsplan 2013–2014 Politie Eenheid Noord-Holland (31-7-2012 v 3.0)
- Jaarverslag Eenheid Noord-Holland 2013
- Aanpak ondermijning Eenheid Noord-Holland 2013 – 2015 (RJO november 2013)
- Kaderbrief OM 2014 (20-3-2014)
- Diverse projectplannen en rapportages rond veiligheidsthema's en strategische middelen
- Jaarplan RIEC Noord-Holland 2014
- Veiligheidsmonitor 2013

Expertmeetings

Integrale bijeenkomsten voor invulling van dit beleidsproces- en -plan en voor prioriteringsvoorstellen van veiligheidsproblemen/thema's

- Group Consulting Room, d.d. 26 mei 2014 Veiligheidshuis Alkmaar. Bijeenkomst met 22 beleidsvoorbereiders van gemeenten, PIV Zaanstreek Waterland, PIV Kennemerland, OM, politie en het Programmabureau Integrale Veiligheid.
- Themabijeenkomst meerjarenbeleidsplan, Werkgroep Integrale Samenwerking, d.d. 4 juni 2014 in Hoofddorp.